

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1911

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- + Ο Λέρου καὶ Καλύμνου ΓΕΡΜΑΝΟΣ (Πρόεδρος)
- + Ο Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ
- + Ο ἀρχιγραμματὴς τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Ἱεροδιάκονος ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Ἀρχιεφύ-
λαξ τῶν Πατριαρχείων.
Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ Μέγας χαρτοφύλαξ.

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμ. κράτος μετ' ἑξήκοντα ἀρτ. 5, διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3, ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγ. χρυσᾷ. 25

Η ΠΡΟ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Παναγιώτατε δέσποτα,

Συνωδὰ τῇ ἐντολῇ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἀφί-
κοντο ἐνταῦθα ἐγκαίρως οἱ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελ-
φοὶ Βερροίας, Δράμας, Μελενίκου, Ξάνθης, Βοδενῶν,
Κασσανδρείας, Ἐλευθερουπόλεως, Κίτρους, Καμπα-
νίας καὶ Πολυνῆς ὡς καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν ἀπουσια-
ζόντων ἀδελφῶν Σερρών καὶ Στρωμνίτης ἐψηφισμέ-
νος Χριστουπόλεως καὶ ἀρχιδιάκονος Ἀρσένιος. Ἀ-
παντες οὗτοι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ροδοστόλου καὶ τοῦ
προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς Ἀγίου Ὁρους ἀντιπροσώπου
λαύρας παρουσιάσθημεν τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην
μετὰ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν πρὸ τοῦ Ἀ-
νακτοῦ, λαβόντες κατὰ τὴν παρουσίαν τὴν προσή-
κουσαν ἡμῖν θέσιν καὶ συστηθέντες καταλλήλως ὑπὸ
τοῦ νομάρχου· ἐπειδὴ δὲ εἰς οὐδένα ἀπολύτως τῶν
θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν ἐπετρίβη προφορικὴ προσφώ-
νησις, ὑπεβάλομεν διὰ τοῦ παρισταμένου ὑψηλοτάτου
πρωθυπουργοῦ τῷ Ἀνακτὶ γραπτὴν τοιαύτην, ἥς πι-
στὸν ἀντίγραφον ἐπισυννημμένον διαβιβάζω τῇ ὑμ. Θ.
Παναγιότητι· καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος δὲ τοῦ Ἀγίου Ὁρους
διὰ τοῦ νομάρχου ὑπέβαλε γραπτὴν προσφώνησιν ἐλ-

λυνιστὶ συντεταγμένην καὶ φέρουσαν τὰς σφραγίδας
τῶν εἰκοσιν ἱερῶν μονῶν. Διὰ τοῦ ὑψηλοτάτου πρω-
θυπουργοῦ ὑπέβαλον ἐπίσης τῷ Ἀνακτὶ καὶ αἰτησὶν
τῶν ὁμογενῶν πολιτικῶν καταδίκων τοῦ ἡμετέρου νο-
μοῦ πρὸς παροχὴν ἀμνηστείας. Δυστυχῶς ἡ Μεγα-
λειότης τοῦ πρὸ ὀλίγου ἀνεχώρησε διὰ Σκόπια χωρὶς
εἰς οὐδένα νὰ ἀπονεύμῃ τοιαύτην. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ
τοσοῦτον γενήσεται ἀργότερον.

Ἐπὶ τούτοις ἐξαιτούμενος τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς
εὐχὰς καὶ εὐλογίας διατελῶ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 29 μαΐου 1911,
τῆς ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὅλως πρόθυμος
† ὁ Θεσσαλονίκης ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ

ὑποβληθὲν κοινὸν γράμμα

Μεγαλειότατε,

Ἐπὶ τῇ αἰσιωτάτῃ καὶ χαρμοσύνῃ ἀφίξει τῆς Ὑμετέ-
ρας Αυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, παριστάμενοι ἐνώπιον
Ὑμῶν καὶ οἱ Ἕλληνες ἀρχιερεῖς τῆς νομαρχίας Θεσσαλονί-
κης, ὑποβάλλομεν ὡς θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ διερμηνεῖς
τῶν πιστῶν ἐλλήνων ὑπηκόων τῶν ἐπαρχιῶν ἡμῶν τὰ ἐγ-

γάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ τούτῳ, δέμενοι ἅμα τοῦ παναγάθου Θεοῦ, ἵνα κατευοοῖ τὸ ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν αἰγίδα συνταγματικὸν Κράτος ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματικῆς ἰσοπολιτείας μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Κράτει διαφόρων ἐθνικοτήτων, ἐξ ἧς καὶ μόνης ἀπεκδεχόμεθα μετὰ πεποιθήσεως ἀκραδάντου τὴν ἀληθὴ εὐκλειαν τοῦ Κράτους καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας (τῆς ἰσοπολιτείας) ἀδυνατεῖ τὸ σύνταγμα ν' ἀποφέρῃ, ὡς ἡ ἱστορία διδάσκει, τοὺς εὐεργετικοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

Διὰ τὴν πραγματικὴν δὲ ταύτην ἰσοπολιτείαν ὅλων τῶν λαῶν τῆς μεγάλης ἡμῶν συνταγματικῆς πατρίδος ἐπανελημμένως ἐκφράζεται ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ ἡ μεγάλῃς πατρικῇ καρδίᾳ τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος διακηρύττουσα ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας, ὡς ἴδια τέκνα ἀνεξαιρέτως λογίζεται καὶ ἀγαπᾷ.

Τῆς μεγάλης δ' ἀγάπης ταύτης πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς παρέχουσα δεῖγμα περιλαμβάνον ἐπισκέπτεται καὶ τὴν τιμημένην ταύτην χώραν, τμήμα ἐνδοξοῦ τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Κράτους καὶ καθίστησιν εὐγνώμονας τοὺς κατοικοῦντες, καθ' ὅσον ἡ ἐπίσκεψις αὐτῇ ἀδιστακτικῶς πιστεύομεν, ὅτι γενήσεται νέα ἀφετηρία τῆς πραγματικῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀπαρατήτων πρὸς διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐν τῷ κράτει ἐθνικοτήτων δικαιωμάτων, νέα ἀφετηρία τῆς ἀμερολήπτου ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὑφίστων ἀγαθῶν παντὸς ἀνθρώπου, τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας, ἅτινα εἶναι τὸ ἱερώτερον αὐτῶν κτῆμα.

Ἐπὶ τῇ χρηστοτάτῃ ταύτῃ ἐλπίδι, ἱκέτιδας αἶροντες τὰς χεῖρας ἡμῶν πρὸς τὸν παντοδύναμον Θεόν, δεόμεθα ὁλοψύχως Αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως καὶ εὐκλείας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τοῦ συνταγματικοῦ αὐτοκράτορος ἡμῶν σουλτάν Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε' Ἀμῆν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 26 μαΐου 1911.

† ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ. — † ὁ Βερροίας Λουκάς. — † ὁ Δράμας Ἀγαθάγγελος. — † ὁ Μελενίκου Αἰμιλιανός. — † ὁ Ξάνθης Ἀνθίμος. — † ὁ Βοδενῶν Τιμόθεος. — † ὁ Κασσανδρείας Εἰρηναῖος. — † ὁ Ἐλευθερουπόλεως Γερμανός. — † ὁ Κίτρους Παρθένιος. — † ὁ Καμπανίας Φώτιος. — † ὁ Πολυανῆς Φώτιος.

† ὁ ἐψηφισμένος Χριστουπόλεως Ἀμβρόσιος, γενικὸς ἀρχιερατ. ἐπίτροπος Σερρών. — † ὁ γενικὸς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος Στρωμνίτης Ἀρσένιος.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τῷ εὐλογίᾳ Θεοῦ στεφθέντι μεγαλειοτάτῳ βασιλεῖ τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ αὐτοκράτορι τῶν Ἰνδιῶν Γεωργίῳ Ε' ἡ ἀγιωτάτη Μ. Ἐκκλησία ἀπέστειλεν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ μεγαλομάρτυρος ἀγίου Γεωργίου, φιλοτεχνηθεῖσαν ἐπιτυχῶς καθ' ὁμοίωσιν παλαιοτάτης ἱερᾶς εἰκόνης, κομισθείσης ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸ τριάκοντα τριῶν ἐτῶν καὶ ἀνακειμένης ἐν τῇ συνοδικῇ αἰθούσῃ τῇ κληθείσῃ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Τὸ πατριαρχικὸν ἱερὸν δῶρον προσήνεγκεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα

Γεώργιον Ε' ὁ πανοσιολγ. προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς ἐν Λονδίῳ κοινότητος ἀρχιμανδρίτης κ. Κωνστ. Παγώνης, ἀναγγείλας τὴν πρὸς τὴν Α. Μ. προσφορὰν διὰ τοῦ παρὰ πόδας τηλεγραφήματος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6 ἰουνίου, ὥρα 8,40' πρωΐας.

πατριάρχην Ἰωακείμ,

Φανάριον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Σαββάτῳ (4 ἰουνίου) ἐπέδωκα ἱερὰν εἰκόνα. Επεφόρτισέ με Αὐτοῦ Μεγαλειότης διαβιβᾶσαι Ὑμετέρα Παναγιότητι ἐγκαρδίους εὐχαριστίας ἐπὶ συγκινητικαῖς ἐνδείξεσιν ἐκτίμησης Αὐτῷ καὶ λαῷ Αὐτοῦ.

Παγώνης

(ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντίνος).

ΕΠΙ Τῇ ΣΤΕΦΕΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε' τῇ προχθές, πέμπτῃ, ἐτελέσθη δέησις καὶ δοξολογία ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ ἀγγλικανικῷ ναῷ, ἐν ᾧ παρῆσαν ἐκ προσώπου τῆς Α. Θ. Π. ὁ πανοσιολγ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμὶν καὶ ὁ θεοφίλ. ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως κ. Χριστοφόρος Κνήτης, ἐρμηνεύσαντες τῷ ἐξ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας κ. Μάρλιγκ τὰς ὑπὲρ εὐδαιμονίας καὶ μακροβιότητος τοῦ στεφόμενου μονάρχου πατριαρχικὰς εὐχὰς.

Μετὰ τὴν ἱερὰν τελετὴν οἱ πατριαρχικοὶ ἀπεσταλμένοι μετέβησαν εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἀγγλικῆς Πρεσβείας καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ, εἰς ὃν καὶ αὐθις ἠρμήνευσαν τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ προσήσεις, ὁ δὲ πανοσιολγ. Μ. πρωτοσύγκελλος προσεῖπεν αὐτῷ τὰ ἐξῆς, ὑπὸ τοῦ θεοφίλ. ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως μεταφρασθέντα.

Εὐχαιέδοται.

Τὸ μέγα καὶ φιλελεύθερον ἀγγλικὸν ἔθνος ἐορτάζει γηθοσύνης, σήμερον μεγάλην ἐορτὴν καὶ χαίρει ἐγκαρδίως, διότι στέφονται οἱ σεπτοὶ βασιλεῖς αὐτοῦ μετὰ πάσης δόξης καὶ τιμῆς. Εἰς τὴν χαρὰν ταύτην συνεοὶ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ὡς καὶ τὸ ἑλληνικὸν γένος· καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καὶ ἐθνάρχου διαβιβάζω προσήσεις συγχαρητικὰς εἰς τὸν θρόνον τῶν ἐορταζόντων βασιλέων. Κύριος ὁ Θεὸς σώζοι αὐτοὺς εἰς μακρότητα ἡμερῶν καὶ δώῃ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ βουλεύματα, ἐνισχύων τὴν κραταίαν αὐτῶν βασιλείαν, ἐπ' ἀγαθῷ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτοὺς ἀγλλων, ὅπου γῆς ἂν ᾧσι, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν.

Ὁ εὐγενέστατος ἐπιτετραμμένος πύχαρίστησε καὶ πάλιν καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι θέλει διαβιβᾶσαι ταῖς ΑΑ. ΜΜ. τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς, προέπεμψε δὲ τοὺς πατριαρχικοὺς ἀπεσταλμένους ἐν πολλῇ τιμῇ, συνοδεύσαντος αὐτοῖς ἕως τῆς ἐξωθύρας τοῦ Β' διερχόμενος τῆς ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, ὃ ἀρξαμένου, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Συλλειτουργοῦντων τῇ Α. Θ. Π. τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Φιλippoπόλεως, Βάρνης, Λήμνου, Δεδρῶν, Λέρου, καὶ Κρήνης, παρῆσαν μεταξύ πλήθους εὐσεβῶν προσευχομένου τινὲς τῶν ἐφόρων τῶν Καταστημάτων. Ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μετὰ τὴν λειτουργίαν, καθ' ἣν ἐμνημόνευσε ζώντων τε καὶ τεθνεώτων ἱδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς περιθαλπομένων καὶ περιθαλπόντων. ἔδωκε τρισάγιον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν πρὸ τοῦ νάρθηκος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τεθαμμένων ἀειμνήστων πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου μεγάλου εὐεργέτου τῶν νοσοκομείων Χρυσόδεργη Γεωργίου.

Νέοι μητροπολίται. — Τῷ σαββάτῳ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Πολύκαρπος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱεργ. δευτερεύοντος. Τὸν ἀναχωροῦντα προέπεμψαν καὶ οἱ ἐκ τῶν σεβ. συνοδικῶν μητροπολῖται Λήμνου, Δεδρῶν, Κρήνης καὶ Λέρου.

Ἄγιον Ὅρος. — Εἰδήσεις ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ διὰ τὸ ἀπὸ 1 ἰουνίου ἔτος ἐπιστάσις, βατοπαιδινὴ οὔσα, συναπετελέσθη ἐκ τοῦ πανοσ. προηγουμένου κ. Ἰωακείμ βατοπαιδινού, πρωτεπιστάτου, καὶ τῶν ὁσιωτάτων μοναχῶν κκ. Νικάνδρου κουτλουμουσιανοῦ (ἱατροῦ), Φιλίππου καρακαλλινού καὶ Γαβριὴλ Σταυρονικητηνοῦ. Ἡ λείξασα ἐπιστάσις (λαυριωτικὴ) ἀποτελεῖτο ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μονῶν Λαύρας, Δοχειαρίου, Ξενοφώντος, Εὐφθιμείου.

Κανονικὴ ἄδεια. — Τῇ δευτέρᾳ ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ διὰ λόγους ὑγείας ἐλθὼν ἐντυχθὲς μητροπολίτης Ἡσαυκίας καὶ Ριζιβεστοῦ κ. Γρηγόριος. — Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἤφικετο, κατ' ἄδειαν τηλεγραφικῶς ζητηθεῖσαν, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Κυζίκου κ. Γρηγόριος. — Ἐπανεκκμψεν ἐκ τῶν ἐν Πιλοπυλῶν θερμῶν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μετρώων καὶ Ἀθύρων κ. Γρηγόριος. — Ἐχορηγήθη συνοδικῶς ἄδεια τοῖς πανιερ. μητροπολίταις Ἀμικλίας κ. Γερμανῶ καὶ Δράμας κ. Ἀγαθαγγέλῳ νὰ μεταβῶσιν, ἕνεκα λόγων ὑγείας, ὁ μὲν πρῶτος εἰς Ἑσπερίαν, ὁ δὲ δεύτερος εἰς Προῦσαν, καθὼς καὶ πέρουσιν.

Ἐκκλησιαστ. ὁφείκια. — Ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ἀπενεμήθη τὸ ὁφείκιον τοῦ σκελλοῦ τῷ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς ἐν Κοντοσκαλίῳ πνευματικῷ πατρὶ κ. Ἰωάννῃ Νεζιενζηνῷ, χειροθετηθέντι πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν ἐν τῷ εὐκτήριῳ τῶν πατριαρχικῶν κελλίων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΙΚΟΝΙΟΥ

Ἐβδμηκοντούτης τὴν ἡλικίαν, πλέον δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν ὑπηρετήσας τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ πολλοῦ ζήλου, μετέστη πρὸς Κύριον χθὲς τὴν πρωτὴν ὁ πρὸ μικροῦ τὰ καθήκοντα συνοδικῶν ἀναλαβὼν μητροπολίτης Ἰκονίου Ἀθανάσιος Ἠλιάδης. Ἡσισχεύς τὴν πατρίδα, ἐσπούδασεν ἐν τῇ κατὰ Λάκην Θεολογικῇ Σχολῇ. πολλὴν δειξας ἐπιμέλειαν, καὶ ἔλκετο τὸ πτυχίον τῷ 1868. Ἐκτοτε διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρωτοσύγκελλος καὶ ἱεροκήρυξ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀμικλίας — μετέβη κατόπιν εἰς Γερμανίαν, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ σπουδῶν, καὶ ἐπιστρέψας ἔγραψε καὶ ἐξέδωκεν ἐν ἑλληνικαῖς ἡμερησίαις διατριβάς τινὰς ἐπιστημονικάς. — Τῷ 1887 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς παρ' ἡμῖν Κεντρικῆς Ἱερτικῆς Σχολῆς καὶ μετὰ μικρὸν ἐπόπτης τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ σχολείων τῶν ὀρθοδόξων. Τῇ 23 μαρτίου 1889 ἐψηφίσθη μητροπολίτης Ἰκονίου, διαδεχόμενος τὸ ποιμαντικὸν ἔργον τοῦ μακαρίτου Ἀμβροσίου Χρηστίδου μόλις δύο ἔτη ποιμάναντος τοῦς τῆς ἐπαρχίας ὀρθοδόξους. — Ὁ κείμενος Ἀθανάσιος διετέλεσε μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τρίς, ἐπὶ τῆς δευτέρας ἱερατείας τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου κ. Ἰωακείμ τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης. — Ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς σχολῆς ἀποφοιτήσεως, ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ τρία ἔτη ὁ Ἰκονίου Ἀθανάσιος διεκρίθη ὡς ἀκούραστος τοῦ θεοῦ λόγου κήρυξ, ἰδίως καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ τουρκικῇ γλώσσῃ νοουθετῶν τὰ πλήθη, ἐν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρ' αἷς ἔμενεν. Διεκρίθη διὰ τὴν πρὸς τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους εἰλικρίνειαν καὶ διὰ τὴν ἐν ταῖς ῥοχαῖς καὶ ταῖς ιδέαις αὐτοῦ σταθερότητα. — Τῆς κηδείας τοῦ κειμένου, γενομένης χθὲς ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, προεβήχον οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ μητροπολῖται Φιλadelphείας, Σαμου, Λήμνου, Δεδρῶν, Λέρου καὶ Κρήνης· συνώδευσαν δὲ ὁ τῆν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐκπροσωπῶν πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος, οἱ πανιερ. μητροπολῖται Φιλιπποπόλεως, Μεσημβρίας, Βάρνης, Προικοννήτου καὶ Μετρώων, οἱ θεοφιλ. ἐπίσκοποι Μελητοπόλεως καὶ Ἀμφιπόλεως καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Τῷ νεκρῷ τοῦ κειμένου Ἀθανασίου συνώδευσαν μέχρι τοῦ νεκροταφείου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς οἱ σεβ. μητροπολῖται Φιλαδελφείας καὶ Δεδρῶν καὶ ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν Α. Θ. Π. Μ. Πρωτοσύγκελλος.

Ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἀπεσταλὴ τοῖς διευθυνταῖς καὶ διευθυντρίαις τῶν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως σχολείων ἡ παρὰ πόδας ἐγκύκλιος

Ἡ ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἀποφάσει τοῦ ἐντίμου Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου συστάσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἐν τῇ μερίμῃ αὐτῆς περὶ τῆς προφυλάξεως τῆς διδασκαλίας τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν ἐπηρειῶν τῶν χυδαῖστων, ἔγνω, ἵνα ἀπολύσῃ πρὸς τοὺς ἐλλογίμους διευθυντὰς καὶ διευθυντρίας τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον, ἐφιστῶσα ὑπευθύνως τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς σχολαῖς ὑπὸ τῶν μαλλιαρῶν

διενεργουμένων καὶ καλοῦσα αὐτοὺς ἵνα ἀμέσως ἀπαντήσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτῆς σεβασμ. ἁγίον Φιλαδελφείας κ. Προκόπιον ἐπὶ τῶν ἐξῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνομένων ἐρωτημάτων:

1) Ἐὰν ἐν ταῖς σχολαῖς αὐτῶν ὑπάρχωσι διδάσκαλοι μαλλιοὶ ἢ ὀνομαζόμενοι δημοτικισταί, μεταχειριζόμενοι τὸ ἀξίωμα τῶν πρὸς διάδοσιν τῶν ἰδεῶν τούτων παρὰ τοῖς μαθηταῖς

2) Ἐὰν καταβάλληται ἐνέργεια προπαγανδική παρὰ τοῖς μαθηταῖς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔσω ἢ ἔξω τῆς σχολῆς, ὑπὸ ποίῳ αὕτη διενεργεῖται καὶ εἰς τί ἀποβλέπουσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν χυδαϊστών· καὶ

3) Πόσοι εἶναι οἱ διδάσκαλοι οἱ ἀσπαζόμενοι τὰς θεωρίας ταύτας καὶ πῶς ἐκδηλοῦσι τὸ φρόνημα αὐτῶν.

Τὰ ὡς ἄνω ἐρωτήματα τῆς ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀνακοινούμενοι πᾶσιν ὑμῖν, πεποίθαμεν ὅτι θέλετε σπεύσει νὰ συμμορφωθῆτε πιστῶς καὶ ἀνελλιπῶς πρὸς αὐτὰ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἐμπειστευμένης ὑμῖν τύχης τῶν σχολῶν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι θέλουσιν ὑπέχει βαρεῖαν τὴν εὐθύνην οἱ ὑπαίτιοι πάσης ἀμελείας καὶ παραβάσεως.

Εἴητε δ' ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 3 ἰουνίου 1911.

† Ὁ Μέγας πρωτοδύγκελλος BENIAMIN

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΘΕΩΝΑΣ Ο Α΄

ΚΑΙ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Κατὰ πορίσματα νεωτέρων ἐρευνῶν καὶ πρὸς τηρήσεων ἐμοῦ τε καὶ ἄλλων, κατὰ κεχωρισμένων ἐν τῇ Byzant. Zeitschrift τοῦ μακαρίτου Κ. Krumbacher, δύο κληρικοὶ τοῦ ὀνόμα **Θεωνᾶς** φέροντες ἐκόσμησαν τὸν μητροπολιτικὸν τῆς Θεσσαλονίκης θρόνον· καὶ πρῶτος μὲν ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ μονῆς ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φερμακουλτρίας (ἐν ἣ καὶ νῦν σφάζεται τὸ τίμιον λείψανον ἐκείνου), ἔτει 1540 καὶ τοῖς τούτῳ ἐξῆς, δεύτερος δὲ ὁ πρῶην Πχροναζίας, ἔτει 1560—1565. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον οἱ δύο μητροπολίται ὑπελαμβάνοντο ὡς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἀνὴρ.

Τὰ εἰρημένα πορίσματα ἐχρησιμοποίησε καὶ ὁ γνωστότατος λόγιος κ. L. Petit ἐν τῇ τῶν μητροπολιτῶν τῆς Θεσσαλονίκης καταλόγῳ αὐτοῦ, τῇ κατακεχωρισμένῳ ἐν ἐξ τεύχεσι τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος Echos d' Orient, τῶν ἐτῶν 1901 καὶ 1902· ὅρα τοῦ ἔτους 1902 σελίδας 151152.

Μεταξὺ τῶν μητροπολιτῶν Θεωνᾶ τοῦ Α΄ καὶ Θεωνᾶ Β΄ ὁ Petit τάσσει τὸν **Μητροφάνη** ὡς κατέχοντα τὸν θρόνον τῆς πόλεως ἤδη τῇ 1542 ἔτει, ὁρμάται δ' εἰς ταῦτα ἐκ σημειώσεώς τινος τοῦ Πορφυρίου Ouspensky (Voyage en

Thessalie, 1896, σελ. 359), ἀπορρίπτων τὴν γνώμην τοῦ ἀοιδίμου Ἀμασείας Ἀνθίμου τοῦ Ἀλεξοῦδου, ὅστις τῇ Ι. Βελούδῳ (ἐν τῇ βιβλίῳ **Π ἐν Βενετίᾳ Ἑλληνικὴ Κοινότης** σελ. 184) ἐπόμενος ἀναγράφει ὡς μητροπολίτην τῆς Θεσσαλονίκης ἔτει τῇ 1544 τὸν **Θεοφάνη**.

Ὁ ζητητικώτατος Petit παραδόξως παρέρειδεν τὸ **Νέον Μαρτυρολόγιον** (ἐν Ἀθήναις 1856) ἐν ᾧ ἐν σελ. 47—53 κεῖται ὁ βίος τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ Μαυρουδῆ, ὅστις ἐμαρτύρησεν ἐν τῇ Θεσσαλονικῇ «κατὰ τὸ ἀδελφ. ἔτος, **1544**»· ἐν σελ. 48 λέγεται περὶ τοῦ Μιχαὴλ ὅτι αἰσούχναζε καὶ εἰς ἡμᾶς», δηλὸν δ' ὅτι εἰς τοῦ βίου τὸν συντάκτην, οὗτος δὲ, κατὰ τὴν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ὑποσημείωσιν τοῦ ἐκδότου τοῦ Μαρτυρολογίου, ἦτο ὁ **Θεοφάνης**: «ἐτούτος φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος συγγραφεὺς **Θεοφάνης ὁ Θεσσαλονίκης**».

Ἐν Θεσσαλονικῇ σφάζεται χειρόγραφον τεῦχος τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ, ὡς ἐπιγεγραμμένον: «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ **νεωστὶ** μαρτυρήσαντος ἐν Θεσσαλονικῇ· συγγραφέν παρὰ τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου **Θεσσαλονίκης** κυρίου **Θεωνᾶ**».

Χρόνος τοῦ διὰ τοῦ πυρὸς μαρτυρίου τοῦ Μιχαὴλ ὀρίζεται ἐν σελ. 69 τοῦ τεύχους ὁ ἐξῆς: εἰς τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μαρτύριου μηνὸς ἡμέρα πέμπτη, ὥρα τῆς ἡμέρας ἐνάτης, εἰς τὸ **ἐπταχιλιοστὸν πεντηκοστὸν δευτέρου ἔτους**—τῇ τοῦ Μαρτυρολογίου ἔτει **1544**.

Καὶ τὰ μὲν πράγματα τὰ εἰς τὸν βίον καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ Μιχαὴλ ἀναφερόμενα ἐκτίθενται ἐν τῇ Μαρτυρολογίᾳ τὰ αὐτὰ καὶ ἐν χειρογράφῳ τεύχει, τοῦ δὲ κειμένου ἢ σύνταξις συμπέπτει καὶ διαφέρει, διαφέρει δὲ κατὰ τρόπον οὐδενὸς λόγου ἄξιον ὄντα.

Σπουδαϊκώτατον δ' εἶναι μόνον ὅτι, ἐν τῇ τῇ Μαρτυρολογίᾳ ὡς συντάκτῃ τοῦ βίου ἀναγράφει τὸν Θεσσαλονίκης **Θεοφάνη**, τὸ τεῦχος τῆς Θεσσαλονίκης τὸν βίον προσνέμει τῇ **Θεωνᾷ** «ἁγίῳ Θεσσαλονίκης», ἡ μαρτυρία δ' αὐτῇ εἶναι, ὡς εἶκος, ἡ μόνη ἀξιοπίστος. Περιττὸν εἰπεῖν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ **Θεωνᾶ** εὐκόλως ἠδύνατο εἶναι ὑπὸ τῶν πρώτων τοῦ βίου ἐκδοτῶν συγχυθῇ πρὸς τὸ τοῦ **Θεοφάνους**.

Ἐν σιγγίλλῳ τοῦ πατριαρχοῦ Διονυσίου τοῦ Β΄, ἐκδιδόμενῳ ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ Byz. Z. τόμου 5 (1898) σελ. 73, ὁ Θεωνᾶς μνημονεύεται ὡς **μακαρίτης** ὢν ἐν τῇ **1546** ἔτει τῆς Θεσσαλονίκης τὸ τεῦχος ἀναγράφει τοῦ Μιχαὴλ τὸ μαρτύριον ὡς «συγγραφέν παρὰ τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Θεσσαλονίκης κυρίου Θεωνᾶ»· λοιπὸν, ἔτει **1544** ὁ Θεωνᾶς ἔζη ὡς μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ ἄρα ἀδύνατον εἶναι ὅτι τοῦ Θεωνᾶ διάδοχος ἐγένετο τῇ **1542** ὁ **Μητροφάνης** κατὰ τὸν Petit.

Ἐὰν μὴ τὰ πάντα ἀπατῶσι, τὸν Θεωνᾶν διεδέξατο ἔτει 1545 ἢ τῇ 1546 ὁ Θεοφάνης (ἢ ὁ Μητροφάνης), τοῦτον δὲ τῇ 1551 ὁ Μακάριος.

ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

ΒΙΒΛΙΑ ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΑ. — 1) 'Αρχιμανδρίτου Χριστοφόρου Κτενᾶ, προϊσταμένου τῆς ἑλλην. ἐν Κωνσταντίνῃ κοινότητος, Τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας ἢ ἐξομολογήσεως (ἐγκρίσει τῆς τοῦ Χ. Μ. 'Εκκλησίας). Χρήσιμον πᾶσι τοῖς πνευματικοῖς — Εὐρίσκεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς α' Ἐκκλ. 'Αληθείας, τιμώμενον 5 γροσίων.

2) 'Επίσημα τουρκικὰ γράμματα, ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά. ἡμῶν δίκαια· ἔκδοσις Μ. Ι. Γεδεών, ἐκ σελίδων 136, τιμᾶται φράγκων 2 — Αἱ φάσεις τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἔργον τοῦ αὐτοῦ, ἐκ σελίδων 91, τιμᾶται φράγκου ἑνὸς καὶ ἡμίσεος = ἀμρότερα δύο καὶ ἡμίσεος.

3) 'Αρχεῖον ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας· ἔργον τοῦ αὐτοῦ, περὶ ὅσον ὡς ἐκδιδόμενον· τεύχη Α' καὶ Β', ἐκ σελίδων 288. — Συνδρομὴ ἐτησία, προκαταβαλλομένη, φράγκα 15.

ΕΝΔΗΜΟΥΣΑΙ ΣΥΝΟΔΟΙ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ Η ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ καὶ τέλους)

Εἰρήσθω ὅτι οἱ πατριάρχαι Κύριλλος ὁ Κονταρῆς τῷ 1639 καὶ Ἰωαννίκιος ὁ Λίνδιος τῷ 1647 ἀπηγόρευσαν μὲν, κυριαρχικῶς δικαίῳ, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως, συναινούσης καὶ τῆς περὶ αὐτοὺς συνόδου, τὴν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν ἐνδνημίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιερέων τινῶν, ἐὰν μάλιστα οὗτοι παρεγένοντο ἄνευ πατριαρχικῆς προσκλήσεως, ἀφορώσης ἐπείγουσαν ὑπόθεσιν πρὸς ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλησίας ἢ καὶ ἄνευ κανονικῆς ἀδείας, σιωπηρῶς δὲ ἀπηγορεύετο αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, καὶ νὰ συμμετέσχωσι τῆς συνόδου, ἀλλ' ἢ ἀπαγόρευσις ἀπέρρεεν ἐξ εὐλόγου πάντοτε αἰτίας ὡς λ. χ. ὅτε ἐφωρῶντο οἱ εἰρημένοι ἀρχιερεῖς ὡς κινεῦντες γλῶσσαν κακολογίας κατὰ τοῦ πατριάρχου ἢ τῆς περὶ αὐτὸν συνόδου καὶ τυρεῦντες στάσεις ἢ ὡς ἐνδόμενοι μηχανορραφίαις καὶ ὅτε παντοίοις τρόποις καὶ κοσμητικαῖς ἐπηρεαίαις ἐθήρουν ἀνωτέρους βαθμοὺς καὶ ἀξιώματα, ἴσως καὶ παρ' ἀξίαν, δουλεύοντες ἀκράτῳ φιλοδοξίᾳ (μ.). 'Απαγόρευσις δὲ διὰ τοιαῦτα αἰτία εἶναι δίκαια καὶ εὐλογος.

§ 9.

Ἡ συγκρότησις τῆς ἐνδνημούσης συνόδου ἀπὸ ἀπὸ τοῦ Ι' μέχρι τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ἐγένετο ὡς προείρηται. Τοῦτο δὲ προσεπαθήσαμεν ν' ἀποδείξωμεν διὰ πολλῶν παραδειγμάτων, ἅπερ βλέπει ἀνωτέρω ὁ ἀναγνώστης. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων δὲ ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Ι' αἰῶνος δὲν συνεκροτεῖτο ἄλλως τὸ διοικητικὸν τοῦτο σῶμα, ὅπερ ἀναφέρεται ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἐκκλησίας χρόνων· δὲν ἔπαυσε δὲ θεωρούμενον ὡς τὸ διαρκὲς συμβουλευτικὸν περὶ τὸν

πατριάρχην σῶμα, ὅλως διάφορον τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπισκοπικῶν συνόδων καὶ τῶν περιοδικῶν μητροπολιτικῶν. Ἐπειδὴ δὲ διςχυρίσθησάν τινες ὅτι ὁ πατριάρχης εἶχεν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς Δ' οἰκουμένης συνόδου μέχρι τοῦ 1861, ὅτε ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐθν. κανονισμῶν, νὰ προσκαλῇ εἰς τὴν περὶ αὐτὸν σύνοδον ὅσους καὶ οἷους μητροπολίτας ἤθελε καὶ ν' ἀποπέμψῃ αὐτοὺς κατὰ βούλησιν, φρονοῦμεν ὅτι ἐλέγχεται ἐκ τῆς ἱστορίας σφαλέρᾳ ἡ κρίσις αὕτη.

Ὅτε δὲ συνέβαινε νὰ μὴ παρεπιδημῶσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιερεῖς ὁ πατριάρχης ἴσως προσεκάλει ἐκ τῶν ἔξω ἀρχιερέων τοὺς ἀποτελέσοντας τὴν περὶ αὐτὸν σύνοδον. (μζ). ἀλλὰ δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἐδικαιούτο καὶ ν' ἀποπέμψῃ αὐτοὺς ὅτε ἤθελεν.

Οἱ πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἐσεβάσθησαν πάντοτε τὸ ἀπὸ 19 αἰῶνων καθεστὼς τῆς Ἐκκλησίας, τεθεμελιωμένον ἐπὶ συνταγματικῶν θεσμῶν, ἐσεβάσθησαν τὰ δίκαια τοῦ νομοθετικοῦ περὶ αὐτοὺς σώματος. Οἱ ἀρχιερεῖς ἰδίῳ δικαίῳ, ὡς προείρηται, ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν ἰ. σύνοδον καὶ ἀπεχώρουν μόνον ὅτε ἐμελλον ν' ἀπέλθωσι τῆς πρωτευούσης μεταβαίνοντες εἰς τὰς ἐαυτῶν ἐπαρχίας αἰρομένων τῶν αἰτίων, ὧν ἕνεκα παρέμενον ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Ἐὰν ὑπῆρξαν πατριάρχαι κατὰ τοὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνους δείξαντες ἀπολυταρχικὰς τάσεις τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος μὴ ἰσχύουσας νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ συνταγματικὸν καθεστὼς τῆς Ἐκκλησίας.

§ 10.

Ἀναφέρεται ὅτι κατὰ τὸ μεταξὺ τοῦ Ι' καὶ ΙΕ' αἰῶνος, ἴσως δὲ καὶ τι πλεον, μεσολαβῆσαν διάστημα ὁ οἰκουμ. πατριάρχης ἐξήσκει ἐπιτροπὴν τινα ἐπὶ τῶν μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων λ. χ. ἐδίκαζεν αὐτοὺς κατηγορουμένους ὑπὸ τῶν ἰδίων ποιμνίων (μη) ἔλκε τὰς μεταξὺ μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων διαφορὰς καὶ ἐπενέβαινε εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὰς ἐξαρτωμένας ἐπισκοπὰς (μθ) πρὸς τούτοις προσεκάλει τοὺς μητροπολίτας νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὴν περὶ αὐτὸν σύνοδον (ν). Ἀλλ' αἱ πράξεις αὐτῆς τοῦ πατριάρχου δὲν ἐξεμυδένιζον τὰ συνοδικὰ δίκαια τῶν μητροπολιτῶν, διότι ἡ ἱεραρχία οὐδέποτε ἔπαυσεν οὔσα ἢ διοικοῦσα Ἐκκλησία.

Ὁ πατριάρχης ὤφειλεν ὡς ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ νὰ ρυθμίσῃ τὰς πράξεις αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀποφάσεις καὶ

(μζ) Περὶ τούτου στερούμεθα ἀκριδῶν εἰδήσεων τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

(μη) Acta Paeriar. A' 16, 50, 58. Βαφείδου 'Εκκλ. 'Ιστορία Β' 263.

(μθ) Acta Patriarch. A' 58.

(ν) Βαφείδου 'Εκκλ. 'Ιστορία Β' 263.

(μς) Προβλ. καὶ Κανον. Διατάξεις Α' 43, 47, 50.

τὴν διαγνώμην τῆς συνόδου, μὴ δυναμένης καὶ ταύτης νὰ πράττῃ τι ἐν ἀγνοίᾳ καὶ παρὰ γνώμην αὐτοῦ(να). Ἡ ὑπο τοῦ πρώτου οἰκαιοποίησης δικαιωμάτων τῆς συνόδου ἀποδοτέα εἰς αἷτια δικαιολογούμενα ὑπὸ τῶν τότε καιρικῶν ἀνωμαλιῶν.

§ 11.

Ἐπινδὴ μετὰ τὴν βαθμιαίαν κατάλυσιν τῶν ἐν τῷ κλίματι τοῦ οἴκου, θρόνου αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκοπῶν καὶ ἐπισκοπικῶν συνόδων, ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, πᾶσαι αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ εἰς μητροπόλεις ἀνυψωθείσαι ἐπισκοπαὶ τοῦ κλίματος ἔχουσι τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν εἰρημένον θρόνον, κεκτημένον ἐπ' αὐτῶν τὸ δίκαιον τῆς χειροτονίας, ἡ δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημοῦσα σύνοδος ἀντικατέστησε τὰς κατ' ἐπαρχίαν ἐπισκοπικάς, ὁ κύκλος τῆς ἐξουσίας τῆς συνόδου ταύτης νύρυνθη κατὰ πολὺ διότι συνεκεντρώθησαν ἐν αὐτῇ πᾶσαι αἱ κανονικαὶ καὶ διοικητικαὶ ὑποθέσεις, αἷτινες ὑπήγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν καταλυθεισῶν ἐπαρχιακῶν συνόδων. ὥστε ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαρκὴς σύνοδος(νδ), ἀποτελούμενη ἐκ δώδεκα μητροπολιτῶν τοῦ θρόνου ἐν ἡ ἐκπροσωπεῖται πᾶσα ἡ τοῦ θρόνου τούτου ἱεραρχία, εἶναι ἡ μόνη ἐκκλησιαστικὴ διοικητικὴ ἀρχὴ ἐν ἡ συνεκεντρώθη ὅλη ἡ ἐξουσία ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τῶν μητροπόλεων καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συνόδων(νε).

§ 12.

Τὸ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' ἐκατ. (1763) καθιερωθὲν σύστημα τοῦ γεροντισμοῦ(νδ) ἐπλήνεγκε μεταβολὴν τινὰ εἰς τὸ συνοδικὸν καθεστῶς. Τοῖς ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν πρώτων τῇ τάξει μητροπολιτῶν Ἐφέσου, Ἡρακλείας, Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικαίας, Χαλκηδόνος, Δέρκων, ὧν αἱ ἐπαρχίαι κεῖνται ἐγγὺς τῆς πρωτευούσης ἐδόθη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας προνομιακῶς τὸ δικαίωμα, κυρωθὲν καὶ διὰ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ, νὰ παρακάθηνται ἐν τῇ συνόδῳ διαρκῶς ἡ ἐπ' ἀόριστον διοικούντες τὰς ἰδίας ἐπαρχίας διὰ βοηθῶν ἐπισκόπων καὶ μεταβαίνοντες εἰς αὐτὰς περιοδικῶς, καὶ τοῦτο ὅτε θὰ παρίστατο ἀνάγκη, ἐπιστρέφοντες δὲ εἰς πρωτεύουσιν μετὰ βραχυχρόνιον ἐν αὐταῖς διατριβὴν.

(να) Βλέπε ὅσα περὶ τούτου ἀναφέρομεν ἐν ἀρχῇ τῆς μελέτης, ἐπιθ. καὶ ΛΔ ἀποστολικ. κανόνα καὶ τὰς ἐρμηνείας αὐτοῦ ἐν Συνταγμ. ἡ κανόνων Β' 45-47.

(νδ) Ἐπιτραπήτω μοι ἡ κλήσις αὕτη δι' ἡς ὀνοματίζομεν προσφυῶς καὶ τὸ ἕτερον τῆς Ἐκκλησίας διοικητικὸν σῶμα δηλαδὴ τὸ διαρκὲς ἐθνικὸν μικτὸν Συμβούλιον.

(νε) Πρὸς. Εὐταξίου Κανὼν. ἐκκλ. δίκαιον σελ. 263. βλέπε καὶ σημείωσιν 6 τῆς παρούσης μελέτης.

(νδ) Λέξις γραμματικῶς ἀδόκιμος μεταπλασθεῖσα ἴσως ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν τοῦ συστήματος ἐκ τοῦ γεροντίζω, οὗ ἡ μετοχὴ ἀπαντᾷ πρὸς Ἀλεξάνδρῳ Τραλλιανῷ (κεφ. θ') ἐν τῇ φρασί «γεροντίζων οἶνος» = παλαιὸς οἶνος.

Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς δωδεκάδος τῶν συνοδικῶν προσεκαλοῦντο περιοδικῶς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μητροπολιτῶν τοῦ θρόνου πέντε τῇ ὑποδείξει ὡς τὰ πολλὰ τοῦ πατριάρχου ἐγκρίσει δὲ καὶ ἐπιδοκιμασίᾳ τῶν συνοδικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπὶ τὰ πρωτευόντων, οἷτινες καλούμενοι γέροντες οὐ μόνον ἕνεκα τῆς ἡλικίας, οὐσης συνήθως, πρεσβυτικῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τιμητικὴν προσηγορίαν(νε) ἦσαν οἱ ἀχώριστοι σύμβουλοι τοῦ πατριάρχου ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς οἱ ἐξελεγκταὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ(νστ).

§ 13

Ἡ συνοδικὴ περίοδος τῶν πέντε δὲν ἦτο ἐκ προτέρου ὀρισμένη· ἐξηρτάτο ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων. Πλὴν τούτου ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν συνοδικῶν περιορίσθη τῷ 1775 εἰς ὀκτὼ διὰ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ· φαίνεται ὅτι ἐζήτησαν τοῦτο καὶ ἐπέτυχον οἱ ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ ὡς ἐκαλοῦντο τότε οἱ ἰερόφροντες τὰ οἰκονομικὰ τῶν Πατριαρχείων λογάδες ὁμογενεῖς. Οἱ πλείονες ὅμως τῶν ὀκτῶ συνοδικῶν ἦσαν ἐκ τῶν λεγομένων γερόντων ἀρχιερέων.(νζ)

Ἐκ τῶν προειρημένων ἐξάγεται ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ γεροντισμοῦ(νη) ἥσκει ὁ πατριάρχης ἀπόλυτον ἐξουσίαν οὐδ' ἐπεδίωξε τοιαύτην, ὡς οἱ ἀρχιερεῖς τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, διὰ μέσων ἀντιστρατευομένων πρὸς τὸ ἀρχαιοπαράδοτον καθεστῶς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ἱερὰ θέσμια.

§ 14

Περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος, καταστάσης ἐπιτακτικῆς τῆς ἀνάγκης πρὸς μεταρ-

(νε) Τὸ ἀφηρημένον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὀνόματος ὑπὸ τὴν σημασίαν ταύτην εἶναι γερονσία, ἀλλ' ἀπαντᾷ καὶ γεροντία ὡς παρὰ Βενομάντι «ἐπεὶ γὰρ ἦν ἐν τῷ τέρματι τοῦ βίου τὴν κρίσιν τῆς γεροντίας προσθεῖς (ὁ Λυκοῦργος) ἐποίησεν. . . » (Λακεδαιμ. πολιτεία I', α')· παρὰ Νικολάῳ Δαμασκηνῷ καὶ ἄλλοις. παρὰ δὲ μεταγενέστεροις ἀπαντᾷ ἡ λέξις συνήθως ἐν συνθέσει δημογεροντία.

(νστ) Περὶ γερόντων ἀρχιερέων καὶ γεροντισμοῦ βλέπε καὶ ἡμετέραν Μελέτην «Οἱ γεγηρακότες ἀρχιερεῖς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἡγεμόνας καὶ τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησίας» ἐν Ν. Ἐφημερίδι τῆς 9 καὶ 10 φεβρουαρίου 1906

(νζ) « . . . Οἱ ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ ἔλαβον χάριν χουμαγιὸν τὸ γράμμα τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχουν δὲ καὶ φερὰν τὸ νὰ μὴ συνεδριάζουν εἰς τὴν πόλιν πλείους τῶν ὀκτῶ μητροπολιτῶν. (Ἰψηλάντου «Τὰ μετὰ τὴν ἄλυσιν» 547) Ὁ ἀναφέρων ταῦτα ἱστορικὸς δὲν λέγει τὰ αἷτια, ὧν ἕνεκα προκλήθη ὁ περὶ ἐλαττώσεως τῶν συνοδικῶν μελῶν βασιλικὸς ὁρισμός.

(νη) Τὸ σύστημα τοῦ γεροντισμοῦ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ 95 ἔτη περὶ τοῦ (1763-1860)· εἰτηγητῆς αὐτοῦ λέγεται ὁ πατριάρχης Σαμουὴλ ὁ Χαντζερῆς (1763-1768). Βλ. Διομ. Κυριακοῦ Δοκίμιον Ἐκκλ. ἱστορίας ἐκδ. τοῦ 1874 σελ. 280-281 καὶ ἄλλα χρο. Σημειωτέον ὅτι Σέργιος ὁ Μακράτος, ὅστις ἱστορεῖ μετ' ἀκριβείας τὰς πράξεις τοῦ κλεινοῦ πατριάρχου οὐδὲν ἀναφέρει παραδόξως περὶ τῆς αὐτῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκροτηθείσης συνόδου.

ρύθμισιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ συγκληθεῖσα τῷ 1858 ἔθνοσυνέλευσις διαταγῇ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, ἐξεπόνησε τοὺς γνωστοὺς ἐθν. κανονισμοὺς, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἤρξατο τῷ 1860. Οἱ συντάξαντες αὐτοὺς, ἀγόμενοι ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ τελούντες ὑπὸ τὸν οἶκον, θρόνον μνητροπολιταὶ δικαιοῦνται ἐξίσου νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὴν ἐνδημοῦσαν σύνοδον, ἥτις, κατὰ τὴν ἀνεκαθεν τάξιν καὶ τὸ καθεστὼς τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ πνευματικὴ ἀρχὴ πάντων τῶν ἐν τῷ κλίματι τοῦ θρόνου τούτου ὀρθοδόξων (νθ) ἢ ἐνὸς μὲν κατήργησαν τὰς λεγομένας ἐφορίας καὶ τὸ δοθὲν τοῖς ἐπὶ τῶν πρώτων τῇ τάξει μνητροπολιτῶν δικαίωμα νὰ παραμένωσι διαρκῶς ἐν τῇ συνόδῳ, ἃς ἑτέρου δὲ ὥρισαν νὰ προσκαλῶνται εἰς αὐτὴν ἐκ περιτοπῆς, κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον τοῦ συνταγματίου, πάντες οἱ τοῦ εἰρημένου θρόνου μνητροπολιταί. Ὑπελόγησαν δὲ ὅτι, ὀριζομένης διετούς περιόδου δι' ἕκαστον συνοδικὸν μ. λος καὶ τηρουμένης πιστῶς τῆς σειρᾶς τοῦ τότε συνταχθέντος συνταγματίου, περιλαμβάνοντος 82 μνητροπόλεις (ξ) πρὸς τούτοις λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἀπροόπτων, ἅτινα ἐπιφυλάττει τὸ μέλλον εἶναι δυνατόν νὰ προσκαλῶνται ὡς συνοδικὰ μέλη πάντες οἱ μνητροπολιταὶ τοῦ θρόνου ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας. (ξα),

Οἱ συντάξαντες τοὺς ἐθν. κανονισμοὺς οὐ μόνον ἀνεγνώρισαν τὰ συνοδικὰ δίκαια τῶν μνητροπολιτῶν ἀλλὰ καὶ ὥρισαν ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐξάσκησιν αὐτῶν (ὡς ἐπραξαν τοῦτο καὶ οἱ τῷ 1677 ἐνδημοῦντες ἐν Κωνσταντινουπόλει μνητροπολιταί, καθὼς εἶπομεν ἀλλοῦ) διὰ τῶν ἐφεξῆς.

«... Δύνανται ν' ἀποφεύγωσι τὴν πρόσκλησιν (ἐν τῇ συνόδῳ) οἱ προθεβηκότες μόνον τῇ ἡλικίᾳ· πάντες δὲ οἱ λοιποὶ μνητροπολιταὶ ὀφείλουσιν ὑποχρεωτικῶς προσκαλούμενοι (ὡς συνοδικοὶ) νὰ μεταβαίνωσιν ἀμέσως εἰς Κωνσταντινούπολιν» (ξβ)· διότι οἱ τόσον φρονίμως μεριμνήσαντες φιλογενεῖς ἐκεῖνοι ἄνδρες περὶ

(νθ) Ἐθν. κανὼν περὶ σχηματισμοῦ τῆς ἱερᾶς συνόδου ἄρθρ. Α'.

(ξ) Ἐπίσημον συνταγματικὸν δηλονότι ὠροθετημένον διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Τὸ τοῦ Χρυσάθου, ἐκδοθὲν περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, εἶχε καταστή ἀνεφάρμοστον ὡς ἐκ τῶν πολλῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἐγένοντο ἕκτοτε εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων. Πρῶτον ἐπίσημον συνταγματικὸν μετὰ πάρθρον τοσοῦτων ἐτῶν ἔχομεν τὸ καὶ ἤδη ὑπάρχον, ὅπερ συντάχθη τῷ 1860 ὑπὸ τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως καὶ συνεξεδόθη τοῖς ἔθν. κανονισμοῖς· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὑπέστη ἕκτοτε πολλὰς μεταβολὰς καὶ τροποποιήσεις· ὡς δὲ νῦν ἔχει δεῖται μεταρρυθμίσεως. Βλ. τὴν περὶ τούτου συνοδικὴν πράξιν τοῦ 1862,

(ξα) Πρβλ. καὶ ἄρθρ. Β' καὶ Ε' τῶν ἐθν. κανονισμῶν ἐν τῇ περὶ σχηματισμοῦ τῆς ἱ. συνόδου κεφαλῇ. Καὶ ὁμῶς αἱ συζητ. τῶν μνητροπολιτῶν μεταθέσεις εἰς ἃς προτρεῖται ἡ Ἐκκλησία σήμερον κατ' ἀνάγκην πρὸς ἐξοικονόμησιν προσώπων καὶ περιστάσεων δυσμενῶν ἐν δράχυναν εἰς τὸ ἐσχάτον ὅριον τὸ χρονικὸν τοῦαο διάστημα.

(ξβ) Ἐνθα ἀνωτέρω ἄρθρ. Γ'

τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους προέβλεπον ὅτι ἀρχιερεῖς τινες ἴσως θ' ἀπεποιούντο τὴν πρόσκλησιν εἴτε μὴ θέλοντες ν' ἀπομακρυνθῶσι τοῦ ποιμνίου αὐτῶν, εἴτε ἀποστέργοντες τὰς ἐκτάκτους δαπάνας ἐν τῇ πρωτευούσῃ, εἴτε καὶ ἀποδειλιῶντες πρὸ τῶν ἐνοχλήσεων καὶ τῶν κόπων, οὓς προξενεῖ ὁδοιπορία ἐκ μακρυσμῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, καθ' ἣν μάλιστα ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχον τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας τῶν νεωτέρων χρόνων. (ξγ)

Ταῦτα περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημοῦσης συνόδου τῶν μνητροπολιτῶν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐθν. κανονισμῶν (1860). Τὰ μετὰ ταῦτα ἐν σχέσει πρὸς τὸ διοικητικὸν τοῦτο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας κεῖνται ἐκτὸς τῆς προκειμένης Μελέτης.

Φανάριον, 10 Φεβρουαρίου 1911

Ἡλ. Ἀλεξανδριδης

(ξγ) Γνωστὸν ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἀρχιερεῖς ὀφείλουσι, κατὰ τοὺς ἐθν. κανονισμοὺς, νὰ μένωσιν ἐν τοῖς κόλοις τῶν ποιμνίων αὐτῶν. Πλὴν τῶν συνοδικῶν οὐδενὶ ἄλλῃ μνητροπολίτῃ ἐπιτρέπεται νὰ παραμῆνῃ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Χαραλᾶμπος Ι. Κατελᾶ, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὴρκος ὁθωμανός, τῶς μὲν κούρης καὶ κάτοικος Κωνιπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὡς 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν (ἀριθ. 31) ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως ἰωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐχυτοῦ συζύγου Μαρίας Χ. Κασελᾶ τὸ γένος Ἀναστασίου Ράϊκα, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπὴρκου ὁθωμανῆς, τὰ οἰκονομικὰ ἐπαγγελλομένης, κατοίκου Κωνιπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει· ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ προῦσα κλήσις δημοσιεύσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Προόδου»

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 7 ἰουνίου 1911.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ Α' γραμματεὺς

† Ὁ Φιλαδέλφειος Προκόπιος Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 23 καὶ ἡμερομ. 5 μαΐου 1911 ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς περὶ διαζεύξεως ἐρήμην δίχης μετὰξὺ τῆς Ἑλένης Ι. Κανάκη καὶ τοῦ Ἰωάννου Κανάκη).

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἀρθ. 77 καὶ ἐπ. καὶ 207 τῶν Πατριαρχικῶν διονομικῶν Ὁδηγιῶν

Διεύθυνον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,
Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 3200 καὶ ἡμερομ. 4 ἀπριλίου
1910 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς Ἑλένης Ι. Κανάκη κατὰ Ἰωαν-
νου Κανάκη, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει διαλυτέον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφ' ἐστάμενον γάμον
ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου,

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀπο-
φάσεως εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἀριθμούς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων
φύλλων α' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας καὶ α' Πατρίδος καὶ

Ἐπιτίθει τῷ ἐναγομένῳ ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικαστι-
κὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρα-
κτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια πενήτηκοντα ἐξ
(ἀριθ. 356), προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλη αὐθημερόν.

3

Ὁ πρόεδρος

Ὁ Α' γραμματεὺς

+ Ὁ Φιλαδελφείας Προκόπιος Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἡ Ἀλεξάνδρα Κωνσταντίνου Κωνσταντινίδου, τὸ γένος Καζέ,
καθολικὴ τὸ θρήσκευμα, ὑπήκοος ὀθωμανῇ, τέως μὲν κάτοικος Παλα-
τᾶ Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται ὅπως
τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ
παρέλευσιν τριακοντα καὶ μίαις (ἀριθ. 31) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης
δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως
εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πα-
τριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἐκτε-
λεστοῦ Κωνσταντίνου Κωνσταντινίδου, ἐργάτου, χριστιανοῦ ὀρθόδο-
ξου, κατοικοῦ Παλατᾶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ,
ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτῆς ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως δικασθή-
σεται ἐρήμην αὐτῆς

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρεῖς κατὰ συνέχειαν διὰ
τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων α' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας καὶ
α' Προόδου.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 24 μαΐου 1911.

3

Ὁ πρόεδρος

Ὁ Α' γραμματεὺς

+ Ὁ Φιλαδελφείας Προκόπιος Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἀπόστολος Φίλιπ. Νικολαΐδης, ὑπήκοος ὀθωμανῇ, τέως μὲν
κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγ-
γέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν
2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν τριακοντα καὶ μίαις (ἀριθ. 31)
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφα-
νισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου,
πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγο-
μένος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Σαπρούς Ἀπ. Νικολαΐδου, τὸ γένος Ἀλ-
κιβιάδου, ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοικοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ
διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν δικασθήσεται
ἐρήμην αὐτοῦ

Πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον κ. Μ. Βασιλείου Β' γραμματέως τοῦ Δ
Ε. Μ. Συμβουλίου. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῷ
Πατριαρχεῖον κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς α' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας.

Υπεύθυνος ΧΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρεῖς κατὰ συνέχειαν διὰ
τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων α' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας καὶ
α' Νέων Ἰδεῶν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 2 μαΐου 1911.

3

Ὁ πρόεδρος

Ὁ Α' γραμματεὺς
Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδόπουλος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Διεύθυνον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,
Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 130 καὶ ἡμερομ. 16ης μαρτίου
ἐ. ε. ἀγωγὴν ἐπὶ διατροπῇ τῆς Χαρικλείας Πανέρη,

Καταδικάζει τὸν ἐναγομένον Σταῦρον Πανέρη εἰς μηνιαίαν δια-
τροφὴν 120 γρ. ἀργ. ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 16ης μαρτίου ἐ. ε. παρα-
τεινομένην ἐπ' ἀόριστον,

Ἐπιτίθει τῷ ἐρημοδικοῦντι τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη ἀ-
νιόντα εἰς γρόσια 100 καὶ προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος,

Παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως κατὰ τῆς παρούσης τῶν ἐνο-
κίων μέσων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενων προθεσμιῶν,

Κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστέαν,

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως εἰς τρία
κατὰ συνέχειαν φύλλα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενης ἐφημε-
ρίδος α' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Ἡρακλείας 21 μαΐου 1911.

Ὁ προέδρου

Ἀρχιμ. Γεωργιανός

2

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρχιεπίσκοπος Νεόφυτος Ἀποστολίδης.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Δημήτριος Σπυρούλας, ὑπήκοος ὀθωμανῇ, καπνοκόπτης τὸ
ἐπάγγελμα, ἐκ Κων. πόλεως ὀρμώμενος, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς,
προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην τετάρτην καὶ ὥρα 2 τῆς ἡμέρας
τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι (ἀριθ. 20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης
δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Πνευμα-
τικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μηθύμνης, αὐτοπροσώπως,
ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς ἐναγομένος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας
τὸ γένος Θωμᾶ Καραμιχάλη, ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοικοῦ Βατούσης,
ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν δικασθήσε-
ται ἐρήμην.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρεῖς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς
ἐν Κων. πόλεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐκδιδόμενης α' Ἐκκλησιαστικῆς
Ἀληθείας.

Ἐν τῇ ἱ. μητροπόλει Καλλωνῆ τῇ 27 μαΐου 1911.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ γραμματεὺς

+ Ὁ Μηθύμνης Στέφανος + Ὁ πρωτοσύγκελλος Εὐθύμιος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

71-117-727161
1948